

MİLLİ DÜZEYDE KÜLTÜREL VE DOĞAL MİRASIN KORUNMASINA DAİR TAVSİYE KARARI, 16 KASIM 1972, (UNESCO)

(Recommendation Concerning the Protection, at National Level, of The Cultural And Natural Heritage, 16 Kasım 1972, UNESCO)

ÖNSÖZ

Birleşmiş Milletler Olağan Eğitim, Bilim Ve Kültürel Organizasyonlar Kongresi, Paris, 17. oturum, 17 Ekim – 21 Kasım 1972,

Yaşama koşullarının çok hızlı değiştiği bir toplumda, bir insanın eşitliğini ve bu değişikliklere uyum sağlamasına yardımcı olacak gelişimin korunması, doğa ve geçmiş kuşaklardan aktarılan medeniyet ile bağlarının kopmamasını sağlamak, bu nedenle günümüz politik gelişimlere bütünleşme ve kültürel yapı içinde aktif bir rol bulmasını sağlamak ve geçmişin değerleri ve doğanın güzellikleri de göz önüne alınarak,

Sosyal ve ekonomik yaşama bu bütünleşme bölgesel gelişmenin ve ulusal planlamaları tüm aşamalarda temel etkenlerinden biri olarak,

Gelecekteki medeniyetimize ve şu anki uyumlu gelişmemizin ve insanlığın doğal ve kültürel mirasında yaşamsal öneme sahip bu miras günümüze ait yeni bir olgu tarafından ciddi olarak tehdit edilmekte olduğu göz önüne alınarak,

Doğal ve kültürel mirası oluşturan her bir parçanın eşsiz ve bunların herhangi birinin kaybının bu mirasa geri dönülemez hasarlar verdiği göz önüne alınarak,

Her ülkenin kendi topraklarında bulunan kültürel ve doğal mirasın parçalarını koruması ve gelecek nesillere iletmesi gerekliliği göz önüne alınarak,

Dünyanın değişik ülkelerinde doğal ve kültürel miras ile ilgili bilgiler, yapılan çalışmalar ve korumanın insanlar arasında karşılıklı olarak anlayışı geliştirdiği göz önüne alınarak,

Kültürel ve doğal mirasların parçaları ayrılmaz uyumlu bir bütün oluşturduğu göz önüne alınarak,

Kültürel ve doğal mirasın koruma politikalarının genel olarak düşünülüp formüle edildiği ve Üye Devletler arasında devamlı bir etkileşim yaratacağı ve Birleşmiş Milletler Eğitim, bilim ve kültürel organizasyonlarında kaçınılmaz etkileri olacağı göz önüne alınarak,

Olağan kongrenin kültürel ve doğal mirasın korunması için Arkeolojik Kazılarda Uygulanacak Uluslar arası İlkeler (1956), Doğal alanların Güzellikleri ve Karakterini Koruması için Öneriler (1962), Şahıs ya da Kamu Çalışmaları Nedeniyle Tehlikeye Giren Kültürel Eserlerin korunması için Öneriler (1968) gibi uluslararası belgelerin hazırlandığı belirtilerek,

Benzer standartlar ve ilkelerin bu gibi dokümanlar ile sağlanması ve uygulamalarının genişletilmesi amaçlanarak,

Bu oturum gündeminin 23. Maddesi'nde sunulmuş olan Kültürel ve doğal mirasın korunması hususuna ilişkin olarak, bu oturum gündeminin 23. Maddesi çerçevesinde sunulmuş olan önerileri değerlendirerek,

On altıncı oturum sonucunda bu hususun Üye Devletler'e iletilecek bir Tavsiye Kararı yoluyla uluslararası düzenlemelere konu edilmesine karar vermiş olarak,

1972 yılı Kasım ayının bu on altıncı gününde bu Tavsiye Kararı'nı kabul etmiştir.

I. Kültürel ve Doğal Mirasa ilişkin Tanımlar

1. Bu Tavsiye Kararı'nda, aşağıdakiler kültürel miras olarak tanımlanmıştır.

Anıtlar: mimari çalışmalar, anıtsal heykel ve resimler, mağaralar yerleşimleri ve yazıtları dâhil, ve arkeolojik, tarihi, sanatsal ya da bilimsel açıdan özel değere sahip öğeler, öge grupları ya da yapılar;

Bina grupları: mimarileri, homojenlikleri ya da bulundukları yerdeki konumları nedeniyle tarih, sanat ya da bilimsel açıdan özel değere sahip ayrı ya da bağlantılı bina grupları;

Mahal: İnsan yapısı ve doğanın birlikte oluşturduğu, güzellikleri ya da arkeolojik, tarihi, etnik ya da antropolojik açıdan özel değere sahip topografik alanlar,

2. Bu tavsiyede, aşağıdakiler doğal miras olarak tanımlanmıştır.

Estetik ya da bilimsel açıdan değer taşıyan fiziksel ya da biyolojik oluşumları ya da bu tarz oluşum grupları içeren doğal yapılar.

Jeolojik ve fizyografiksel oluşumları ve bilimsel açıdan değeri nedeniyle ya da korunması gereken ya da tehdit altında hayvan ya da bitki türleri içeren sınırları ayrıntılı olarak tasvir edilmiş yaşam alanları,

Doğal alanlar ya da ayrıntılı olarak tanımlanmış bilimsel açıdan değer taşıyan, korunması gereken ya da doğal güzelliği, ya da insan yapısı ve doğanın birlikte oluşturduğu doğal alanlar.

II. Milli politikalar

3. Yargı ve yasama gereklerine uygun olarak, her bir Devlet, kültürel ve doğal mirasın verimli bir şekilde korunması, muhafaza edilmesi ve sunulmasını sağlamak için kullanılabilir durumda olan bütün bilimsel, teknik, kültürel kaynakların ve diğer alanlardaki kaynakların düzenlenmesini ve kullanılmasını temel amacı olarak gözecek bir politika oluşturmalı, geliştirmeli ve uygulamalıdır.

III. Genel hükümler

4. Kültürel ve doğal miras bir ülkenin yer aldığı bölgede hem kendi milli hem de uluslararası topluluklarda bir bütün olarak koruma ile ilgili sorumluluklar yükleyen bir serveti temsil eder.

5. Kültürel ve doğal miras bir bütün olarak göz önüne alınması gereken, sadece büyük değer taşıyan eserler değil, aynı zamanda geçen zaman içinde kültürel ya da doğal değer kazanan daha gündelik nesnelerde olabilir.

6. Genel bir kural olarak bu eser ve nesnelerin hiçbirisi bulundukları ortamdan ayrılamazlar.

7. Nihaiyi amaç olarak kültürel ve doğal mirası korumak ve sunmak insanlığın gelişimi olarak belirlenmiş ve tüm Üye Devletler mümkün olduğunca bu konudaki ön çalışmalarını kültürel ve doğal mirası milli gelişmelerinde bir gösterge olarak değil, gelişimlerinde belirleyici bir faktör olarak belirlemelidirler.

8. Kültürel ve doğal mirasın korunması ve etkili tanıtımı yöresel, milli ya da bölgesel gelişme planlarının temel bir yönü olarak kabul edilmelidir.

9. Aktif bir kültürel ve doğal mirası koruma politikası için günlük yaşamdaki yeri artırılmalıdır. Üye Devletler bu şekilde bir politika uygulaması için özel ya da kamu hizmetleri içerecek şekilde yoğun girişimlerde bulunmalılar. Kültürel ve doğal miras ile ilgili koruyucu ve düzeltici önlemler o milletin sosyal, ekonomik, bilimsel ve kültürel hayatına uyumlu kültürel ve doğal karakterleri ile katılacak tüm bu unsurlar tasarımlarda göz önüne alınan sorulardan biri olmalıdır. Kültürel ve doğal mirasının korunması ve tanıtımı için tüm çalışma konularındaki bilimsel ve teknik gelişmelerden elde edilecek avantajlar kültürel ve doğal mirasın korunması hareketlerinde kullanılmalıdır.

10. Kùltürel ve doğal hayatın korunması için kamu idarecileri tarafından, artan miktarda yeterli finansal kaynaklar eğer yapılabiliyorsa oluşturulmalıdır.

11. Alandaki kamu kesimi, koruma ve muhafaza etme süreçleri için alınacak olan önlemler konusunda bilgilendirilmeli ve kùltürel ve doğal mirasa saygı ve özen özellikle hususunun vurgulanmasıyla, öneriler sunmaya ve yardımda bulunmaya davet edilmelidir.

IV. HİZMETLERİN ÖRGÜTLENMESİ

12. Bu ayrımların tüm Üye Devletlerde uygulanabilmesi mümkün olmasa da standart bir organizasyon şekli oluşturması ve ortak bazı ölçütler getirdiği gözlemlenmiştir.

Özelleşmiş kamu kurumları

13. Tüm Üye Devletler her ÷lke için uygun koşulları göz önüne alarak kendi bölgelerinde bulunmadığı takdirde aşağıdaki işlevleri yerine getirmekle sorumlu bir ya da daha çok kamu kuruluşu kurmalıdır.

(a) Kùltürel ve doğal mirası korumak amaçlı her çeşit önlem ve bunların toplum hayatında aktif faktör olmasını sağlamak ve öncelikli olarak kùltürel ve doğal mirasın envanterinin çıkarılıp uygun şekilde belgelenmesi .

(b) Gerekli durumlarda tanımlama, koruma, onarma ve bütünleşme programlarından ve uygulanmasından sorumlu olacak teknik, bilimsel ve idari personelin eğitimi ve işe alınması.

(c) Kùltürel ve doğal mirasın korunması ile ilgili teknik sorumlarda değişik disiplinlerden uzmanların sıkı bir işbirliği içinde çalışmasının örgütlenmesi.

(d) Kùltürel ve doğal mirasın korunması ile ilgili bilimsel sorunların incelenmesi için gerekli laboratuvarların kurulması ve çalıştırılması.

(e) Ev sahibi ya da kiracıların binaların en sanatsal ve teknik açıdan en iyi şekilde tutulabilmesi amacıyla yapılacak onarım ve yenilemeleri yerine getirmesini sağlamak.

Danışman yapılar

14. Kùltürel ve doğal mirasın ile ilgili önlemlerin hazırlanmasında özelleşmiş kurumlar çalışmaya hazırlık sırasında ilgili uzmanların önerileri dâhilinde çalışırlar. Bu yapılar uzmanları, belli başlı koruma örgütü temsilcilerini ve mülki temsilcileri içerir.

Değişik yapılar arasında işbirliği

15. Kùltürel ve doğal mirasın korunması, muhafaza edilmesi ve sunulması ile ilgilenen uzman kuruluşlar, çalışmalarını birlik içerisinde ve diğer kamu kuruluşlarıyla, özellikle bölgesel gelişim, planlama, büyük bayındırlık çalışmaları, çevre ile ekonomik ve sosyal planlama konularından sorumlu olan kuruluşlarla eřit düzeyde yürütmelidir. Kùltürel ve doğal miras ile ilgili Turist geliştirme programları mirasın karakteristik özelliklerini bozmayacak şekilde planlanmalı ve gerekli adımlar otoriteler arasında uygun bir işbirliği kurularak atılmalıdır.

16. Geniş kapsamlı projelerde özelleşmiş kurumlar arasında devamlı bir işbirliği tüm safhalarda sağlanmalı ve karar alımı sırasında konu ile ilgili tüm ilgililerin görüşlerini göz önüne alacak şekilde gerekli işbirliği düzenlemeleri yapılmalıdır. Çalışmaların başlangıcından itibaren gerekli öngörü ve aşamalı planlamalar yapılmalı ve anlaşmazlıklar halinde gerek duyulacak unsurlar hazırlanmalıdır.

Merkezi, bölgesel, yöresel ve yerel yapıların yetkileri

17. Kültürel ve doğal mirasın korunması ve tanıtılması ile ilgili karşılaşılabilecek problemler göz önüne alındığında uzman görüşlerin alınması ve bazı zor kararların alınması gerekebilir ve uygun uzman görevliler bu konuda yetersiz kalabilirler, Genel olarak koruma ile ilgili gerekli önlemlerin uygulanması ile ilgili tüm kararlar bölgesel ya da yerel otoriteler arasında her ülkede bulunan adalet yapısı göz önüne alınarak bölünerek verilir.

V. Koruma önlemleri

18. Üye Devletler kendi bölgelerinde kültürel ve doğal mirasın korunması ile ilgili, mümkün olduğu kadar, gerekli tüm bilimsel, teknik ve idari, yasal ve finansal önlemlerini almalıdır. Bu önlemler ülkenin yasal ve idari yapısına uygun olmalıdır.

Bilimsel ve teknik önlemler

19. Üye Devletler kültürel ve doğal mirasın sürekli korunmasının sağlanmasında gerek duyulacak operasyonların gerçekleştirilmesinden kaçınmak amacıyla düzenli incelemelerle mirasın unsurlarının düzenli incelenmesini sağlamalıdır. Koruma ve tanıtım planlamaları tüm kültürel ve doğal miras unsurları göz önüne alınarak bilimsel teknik ve finansal açılardan dikkatle yapılmalıdır.

20. Gerek duyulan çalışmaların önemlerine göre diğer çalışmalar ile desteklenmesi gerekebilir. Bu çalışmalar ilgili tüm alanlardaki uzmanlar tarafından işbirliği ile gerçekleştirilmelidir.

21. Kültürel ve doğal mirasın unsurlarını tehdit eden alışılmamış tehlikeler ortaya çıktığı takdirde Üye Devletler etkin ek koruma tedbirleri alma yollarını incelemeli ve karşılamalıdır. Bu yöntemler gerekli uygulamanın yapılabilmesi için teknik, bilimsel ve sanatsal sorunlar ve birbirleri ile ilişkilerini göz önüne almalı.

22. Ayrıca kültürel ve doğal mirasın bu unsurları uygun durumlarda restore edilerek uygun ise önceki işlevlerine ya da verilecek yeni uygun bir işleve kavuşturulmalı ve böylece kültürel değerinin yitirilmesi önlenmelidir.

23. Kültürel miras ile ilgili tüm çalışmalarda yapının yeni inşaa ya da yeniden şekillendirmesi ve bu şekilde yapı ya da renk ilişkileri ile kendisi ve bulunduğu yer arasındaki ilişkilerin bozulmasına neden olmayacak şekilde yapılması amaçlanmalıdır.

24. Genel bir kural olarak, bir anıt ve etrafındakiler arasında insan ve zaman tarafından oluşturulmuş uyum en yüksek önemi taşımaktadır ve bozulmamalıdır. Genel bir kural olarak bir anıtın etrafındaki yapıların yok edilmesi yoluyla izole edilmesi, anıtın bulunduğu yerden taşınması sorunun çözülmesi için sıra dışı bir yol olarak kabul edilmeli ve ancak karşılaşılan zorlayıcı bir durumun sonucunda karar verilmelidir.

25. Üye Devletler modern kültürel ve doğal mirasın korunması için medeniyetimize özgü, teknolojik gelişmeler sonucunda ortaya çıkan zararlı etkilere karşı önlem almalıdır. Bu önlemler makine ve araçlardan kaynaklanan şok ve titreşimlere karşı etkiler oluşturacak şekilde tasarlanmalıdır. Kültürel ve doğal mirasta doğal afetler ve felaketlere karşı koruma ve gerekli hasarın onarılması ile kirliliğin önlenmesi için gerekli önlemler alınmalıdır.

26. Bina gruplarının iyileştirilmesi her yerde aynı olamayacağı için, Üye Devletler gerekli durumlarda toplumun kültürel ve sosyal ihtiyaçlarını belirlemek amacıyla konu olan binalarla ilgili olarak sosyal bilim araştırmaları yapılmasını sağlamalıdır. Herhangi bir iyileştirme çalışmasında onarılan edilen yerdeki insanların çalışma, geliştirme ve tamamlanmasında yer almasına özel önem verilmelidir.

27. Üye Devletler, park, vahşi yaşam, sığınma veya dinlenme alanları gibi doğal miras unsurlarında veya eşdeğerdeki diğer rezervlerde, mirasın ciddi düzeyde hasar görmesini engellemek ve direyin ve bitki örtüsünün idare edilmesi için yeterli zemini sağlamak amacıyla, bu unsurların bilimsel değerini takdir etmek, ziyaretçi kullanımının etkilerini belirlemek ve karşılıklı ilişkileri izlemek üzere yerbilimsel ve çevrebilimsel niteliklere ilişkin çalışmalar yapmalıdır.

28. Üye Devletler ulaşımda, iletişimde, görsel işitsel tekniklerde, otomatik veri işlemede ve uygun görülen diğer teknolojilerde kaydedilen gelişmeler ile kültüre ve dinlenceye ilişkin talepleri yakından takip ederek, bilimsel çalışmalar ve kamu beğenisi için, mümkün olan en iyi tesislerin, doğal kaynaklara herhangi bir zarar verilmeksizin, her bir alanın amacına uygun bir şekilde sunulmasını sağlamalıdır.

İdari önlemler

29. Her üye devlet en kısa sürede kültürel ve doğal mirasın korunması için gerekli envanteri unsurların o an ki önemleri göz önüne alınmaksızın bölgelerinin karakterlerine katkıları ayrım yapılmadan hazırlanmalıdır.

30. Kültürel ve doğal miras hakkında yapılan bu araştırmalarda ortaya konan bilgiler uygun şekilde derlenerek düzenli olarak güncellenmelidir.

31. Üye Devletler planlamaların tüm aşamalarında kültürel ve doğal mirasın etkin bir şekilde göz önüne almalı ve kültürel ve doğal zenginlikleri mümkün en ayrıntılı belgeleme ile haritalandırmalıdır.

32. Üye Devletler artık orijinal amaçları için kullanılamayacak tarihi bina grupları için uygun kullanımlar bulmalıdır.

33. Sanatsal ya da tarihi nedenlerle korunması, onarılması ve iyileştirme gereken bina grupları için planlamalar yapılmalıdır. Bu yan koruma şeritleri, toprak kullanımının askıya alınması, korunacak binaların ve koruma koşullarının belirlenmesini içermelidir. Bu plan ilgili bölge ve şehir planlama politikalarına eklenmelidir.

34. İyileştirme planları tarihi binanın kullanımını ve iyileştirme alanının etrafındaki yerleşim birimleri ile ilişkilerini belirlemelidir. İyileştirme alanları belirlenirken bölge yetkilileri ve bölgede yaşayan halkın temsilcilerinin görüşleri alınmalıdır.

35. Koruma alanlarındaki binaların şu anki durumlarının değişmesine neden olacak tüm çalışmalar kültürel ve doğal mirasın korunmasından sorumlu uzmanlaşmış birimlerin önerileri dahilinde bölge ve şehir planlama yetkililerinin yetkisindedir.

36. Bina gruplarında yapılacak değişiklik ve modern yapıların inşası ancak ikamet edenlerin yararına ve antik yapıların gerçek karakteristik yapısına zarar vermeyecek ise izin verilebilir.

37. Üye Devletler ülkelerinin ihtiyaçlarını karşılayacak bir koruma sistemi için kısa ve uzun vadeli planlar yapmalıdır.

38. Üye Devletler kamusal olmayan organizasyonlar ve toprak sahipleri için milli koruma politikaları ile ilgili danışmanlık sağlamalıdır.

39. Üye Devletler insan ya da endüstriyel aktiviteler nedeniyle zarar görmüş doğal alanların onarımı için gerekli politika ve planlamaları hazırlamalıdır.

Yasal önlemler

40. Önemlerine göre kültürel ve doğal miras unsurları kendi başlarına ya da toplu olarak her ülkenin yasal düzenleme ve yürütmeye uygun olarak yasa ve tüzüklerle korunmalıdır.

41. Koruma önlemleri kültürel ya da doğal mirasın unsurlarının korunması ve tanıtımalarının yapılması ve geliştirilmesi için gerekli yenileştirmeler ve iyileştirmelerin yapılmasına uygun olmalıdır. Bu amaçla kültürel ve doğal mirasın unsurlarına sahip olan şahıslar ve kamu yetkililerine koruyucu önlemlerini uygulamaya zorlayıcı olmalıdır.

42. Özelleşmiş kurumların onayı olmadan korunan alanda ya da yakınlarında korunan alanın görünüşünü etkileyecek hiç bir yeni binanın inşası, yıkım, değiştirme, uyarlama ya da ağaç kesimi yapılamaz.

43. Endüstriyel gelişme ya da kamu ile özel şahısların çalışmaları için gereken planlama izinleri verilirken koruma ile ilgili düzenlemeler göz önüne alınır. Yetkililer kültürel ve doğal mirasın korunması için gerekli koruma çalışmalarının finansmanı konusunda mülk sahibine finansman yatırımı yapabilir, ya da çalışmanın yapılabilmesi için normal koşullarda mülk sahibinin yerine onun ödeyeceği giderleri karşılayabilir.

44. Mülkün korunması için gerekli koşullarda kamu yetkilileri yerel kanunlara uygun durum ve koşullarda olarak korunan bina ya da doğal alanın istimlâki ile yetkilendirilebilir.

45. Üye Devletler yön ve ikaz levhaları, ışılandırılmalar ve diğer çeşitlere reklamlar, billboard, kamp alanı, elektrik ve telefon direkleri ve hatları, televizyon yayın antenlerinin yerleşimi, her çeşit trafik ve park cihazı, şehir mobilyaları, vb., genel olarak kültürel ya da doğal mirasın bir kısmında yer alan ya da bağlantılı olan tüm ekipman ile ilgili düzenlemeler oluşturmalıdır.

46. Kültürel ya da doğal mirasın bir parçası olan tüm unsurlar mülk sahipliğinde değişiklik olsa bile devam edecek şekilde düzenlenir. Eğer koruma altındaki bina ya da doğal alan satılır ise alıcı mülkün koruma altında olduğuna dair uyarılır.

47. Arkeolojik, tarihsel ya da sanatsal öneme sahip koruma altındaki bina, bina grubu ve anıtlara zarar veren, bozan ya da tahrif edenlere karşı yasalar uyarınca ceza ve idari kısıtlamalar uygulanabilir. Ayrıca yasa dışı kazı yapılan donanımlara el konulabilir.

48. Kültürel ya da doğal mirasın unsurlarının korunması ya da tanıtılmasını engelleyecek ya da zarar verecek davranışlarda sorumlulara verilecek cezalar zara gören alanın bilimsel ve teknik standartlara uyularak eski orijinal haline getirilmesini ve onarımını içermelidir.

Finansal önlemler

49. Merkezi ve yerel yetkililer mümkün olduğunca, bütçelerinin uygun bir yüzdesini korunan mülkün kültürel ve doğal miras içine ki önemine orantılı olarak, idame, koruma ve mülkün ve mülk sahiplerinin, çalışmalara finansal katkıda bulunan mülk sahipleri dışındaki tüzel kişilerin ya da şahısların kişiler tanıtımını yapmalıdır.

50. Şahıslara ait kültürel ya da doğal miras unsurlarının korunması, tadili ve tanıtımında yapılan harcamalar mümkün olduğunca kullanıcı ya da mülk sahibi tarafından karşılanmalıdır.

51. Onaylanmış standartlara uyulduğu sürece şahıslar tarafından yapılan onarım, koruma ve iyileştirme çalışmaları süresince mülk sahiplerine vergi indirimi, ya da kredi gibi olanaklar sağlanabilir.

52. Gerekli görülür ise kültürel ya da doğal miras koruma programları nedeniyle mülk sahiplerinin uğrayacağı kayıplar karşılanabilir.

53. Şahıslara ait olma durumlarında finansal avantajlar kamu yararına kullanımına belirli koşullarda, örneğin park, bahçe ve alanlara girilebilmesi, doğal alanın, anıt ya da bina grubunun tümü ya da bir kısmında turlar düzenlenebilmesi, fotoğraf çekilebilmesi, gibi izin verilmesine bağlanabilir.

54. Geniş kapsamlı kamu ya da özel çalışmalarda kültürel ya da doğal mirasın korunması için yerel kaynaklar dışında özel kaynaklar uygulanabilir.

55. Üye Devletler uygun finansal kaynaklarını artırabilmek için özellikle sanayi ya da ticari firmalardan bağış, hediye ya da miras kabul edebilecek bir ya da daha çok “Kültürel ve Doğal Miras Fonu” ya da yasal yerel temsilcilikler oluşturabilirler.

56. Kùltürel ya da doğal mirasın korunması için bağış, hediye ya da miras verenlere vergi indirimleri anlaşmaları sağlanabilir.

57. Üye Devletlerin kùltürel ve doğal mirasın iyileştirme işlemlerinin yapılabilmesi için özellikle yenileme ve onarım işleri içi krediler gibi özel düzenlemeler yapması ve söz konusu alanlarda emlak spekülasyonundan doğan ücret artışlarına karşı gerekli önlemler alması gerekebilir.

58. Bölgede ikamet eden dar gelirliilerin iyileştirilen bina ya da bina gruplarından taşınması gereken durumlarda artacak kira bedellerinin ikametlerine devamına etki etmemesi için destek sağlanabilir. Bu destek geçici olmalı ve ilgili tarafların gelirleri göz önüne alınarak çalışma süresince artan giderlerini karşılamalarını sağlamalıdır.

59. Üye Devletler kùltürel ve doğal miras yararına herhangi bir çalışmanın finanse edilebilmesi için kamu kurumları ya da özel kuruluşlar tarafından desteklenen, mülk sahiplerine düşük faizli ve uzun dönemde geri ödenen krediler sağlamakla sorumlu “kredi fonları” oluşturmalarıdır.

VI. EĞİTİM VE KÜLTÜR HAREKETLERİ

60. Üniversiteler, her seviyede eğitim kurumları ve yaşam boyu eğitim kurumları sanat tarihi, mimari, çevre, şehir planlaması gibi konularda düzenli kurslar, dersler, seminerler, vb. organize etmelidirler.

61. Üye Devletler kùltürel ve doğal miras ile ilgili kamuoyunun ilgisini çekecek geniş kapsamlı eğitici kampanyalar yapmalıdır. Kùltürel ve doğal mirasa ve içerdii değerlere saygının topluma yerleşmesini sağlayacak ve şu anki durum ve gelecekte yapılabilecekler hakkında kamuoyunu bilgilendirecek devamlı çalışmalar yapılmalıdır. Bu amaçla tüm medya unsurlarından gerekli görülecek şekilde yararlanılmalıdır.

62. Kùltürel ve doğal mirasın ekonomik ve sosyal değeri göz ardı edilmeden, bu mirasın kùltürel ve eğitimsel değeri, koruyucu, onarıcı ve tanıtıcı amaçlarla teşvik ve temin edilmeli.

63. Kùltürel ve doğal miras için harcanan tüm çabalarda içerdii kùltürel ve eğitimsel değerin temsil ettiği çevre, mimari bir form ya da yerleşim tasarımı ile insanlık için değeri göz önüne almalıdır.

64. Gönüllü organizasyonlar ile ulusal ve yerel yetkililerin koruma amaçlı olarak ellerindeki yetkileri kullanmaları, kendilerine destek verilmesini sağlamaları ve eğer gerek duyulur ise kendileri için fonlar oluşturmaları; bu yapıların, yerel tarih kurumları, yöresel gelişim kurumları, bölgesel kalkınma komiteleri ve turizm ile ilgili ajanslar gibi kuruluşlar ile bağlantıları sağlanmalı ve bu kuruluşların üyelerine yönelik organize ziyaretler, rehberli turlar düzenlenmelidir.

65. Kùltürel ve doğal mirasın unsurlarının korunması için yapılmakta olan iyileştirme çalışmalarını anlatmak için bilgilendirme merkezleri, müzeler ya da sergiler kurulmalıdır.

VII. ULUSLARARASI İŞBİRLİĞİ

66. Üye Devletler koruma, onarım ve tanıtım ile ilgili olarak eğer isteniyorsa ve kabul edilebilir bulunursa ve hem hükümetlere bağlı hem de bağlı olmayan uluslararası organizasyonlardan yardım istemeli ve işbirliği yapmalıdır. Bu çoklu ya da ikili işbirliği dikkatle yönlendirilmeli ve aşağıdaki maddeleri içermelidir:

(a) bilimsel ve teknik yayınların ve bilginin paylaşımı;

(b) belirli konularda çalışmaya katılan grupların ve organizasyonların düzenlenmesi;

(c) çalışma ve seyahat gruplarının ve bilimsel, teknik, idari görevlilerin ve ekipmanların karşılanması;

(d) genç araştırmacı ve teknikerlerin yer aldığı mimari projeler, arkeolojik kazı ve olan doğal alanlarda yapılan koruma çalışmalarına katılımlarının sağlanması amacıyla bilimsel ve teknik eğitimlere katılımlarının karşılanması;

(e) Üye Devletlerden oluşan bir gurubun elde edinilen deneyimlerin herkese açık olması hedefiyle her koruma, kazı, onarım ve iyileştirme çalışmaları ile ilgili geniş kapsamlı koordinasyonu.

Aşağıdaki metin, Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü Genel Konferansı tarafından, Konferans'ın Paris'te düzenlenen ve 1972 Kasım ayının bu yirmi birinci gününde kapatılan on yedinci oturumunda usulünce kabul edilen Tavsiye Kararı'nın özgün metnidir.

BU İNANÇLA, 1972 yılı Kasım ayının bu yirmi üçüncü gününde imzalarımızı atmış bulunuyoruz.

Genel Konferans Başkanı
Genel Müdür

Kabul tarihi 1927

Öğrenci Çevirmen: Şelale Dalyan

Öğrenci Proje Asistanı: Yaşar Serkal Yıldırım